

Bir Siyasi Operasyon Olarak Fatih Terim'in Galatasaray'dan Koparılması

İçeriği Yazan: [alpgiray32](#) [1] Zaman: Çar, 02/10/2013 - 15:22

Yazar: Alp Giray

Yazının Yazıldığı Tarih: 2 Ekim 2013

Fatih Terim, Galatasaray'dan üçüncü kez ayrıldı. Bunların hangisinde gitti hangisinde gönderildi; aslına bakılırsa bu konuda netlik yok ve dikkat edilsin, ilk ve son gidişinde takım zirvede bulunuyor. '96-'97 sezonunda, oldukça zor günlerde Gs'ye teknik direktör yapılan Terim, gerçek manası ile bir mucize yarattı; kısıtlı olanaklar, çıkarıcı yöneticiler, ümitsiz oyuncularla müteşekkil takımı bir başarı abidesine çevirdi. Rüya nasıl başlamıştı, uzatmaya lüzum yok, bir röportajında, Popescu, Gs'ye geldiği ilk günlerde, Ali Sami Yen'de bir maç sonrası akmayan düşün altında, nereye düştüğünü düşünüp ağladığını anlatıyor, yeterlidir. Türkiye liginde oldukça başarılı, Avrupa'da ise bir o kadar başarısız olan takım, dünyada az rastlanacak bir formla 4 kez üst üste şampiyon oldu, 2000'de, namağlup, Uefa Kupası'nı alıp sınıf atladı.

Avrupa'da o sene yılın takımı seçilen Gs'nin Hocası mı; Türkiye liginde ancak Gençlerbirliği'ne denk düşebilecek bir İtalyan takımına, Fiorentina'ya gitti. O dönemde anlam veremediğimiz bu hadisenin özü ise şöyledi; 4 yılda sayısız başarı kazanan antrenörüne, kulüp yönetimi, sözleşmesini uzatma teklifinde dahi bulunmamıştı. Her şey bu kadar basitti ve Terim, bunları anlatma derdinde değildi; çünkü, tarihe kaydedilmeyen hiçbir şeyin bulunmadığını biliyordu, bir gün birileri çıkıp suçun Hoca'da olmadığını ve aslında onun susarak erdemini gösterdiğini anlatacaktı. Bunu not etmek ve vurgulamakta fayda var; zira bugün yaşananları çözümleyebilmemiz için, bu, önemli bir ipucudur.

Hoca'nın ikinci gelişi; Gs'nin başına çöreklenmiş, eli kalın purolu, viski bardaklı, mafyatik, medyatik bir grup yöneticiden kulübü kurtarabilmek için, merhum Özhan Canaydın'ın seçim vaadi olarak Fatih Terim'i masaya sunması sayesinde oldu. Oysaki takım, 2000 yazında Lucescu'nun gelişinin ardından Süper Kupa'yı almış, o yıl Şampiyonlar Ligi'nde son sekize kalmış, şampiyonluğu son maçta kaçırp ertesi sene telafi etmişti; ancak sadece Türkiye'de görülebilecek bir olay yaşandı ve 2 sene takımı götüren ve gayet de başarılı olan Mircea kovuldu. Fatih Hoca ise, bundan hiç rahatsızlık duymadı, etik açısından sorun görmedi, Milano macerasının ardından seve seve yuvaya döndü. Gitmemeliydi gitti; dönmemeliydi döndü. Muhteris yöneticilerle satranç oynamaya bayıldığından olacak, onlara kızıp gitti onlara dayanarak geri geldi. İstenen, peşinden koşulan, seçim kazandıran kendisiydi; olası bir başarısızlıkta en az suçlanacak da kendisiydi; bu rahatlıktan belki de, Avrupa'da Real Madrid'e kafa tutan Gs, Akçaabat Sebati'a yenilir duruma düştü. Tabii, Orhanlı, Cihanlı ve maçlarını kurt inmezse şayet, Olimpiyat'ta oynayabilen bir takımdan, fazlası beklenir miydi, ayrı; ancak, Terim, bunları bilerek geldi nihayetinde ve bu yüzden, evet, beklenirdi. İstenen olmadı ve Terim, dramatik biçimde Gs'ye veda etti. Kimse kendisine kızmadı, suç, pasif Canaydın ve ekibinindi.

Üçüncü geliş, ilginç bir zaman dilimine rastladı. Hoca'nın ilk gidişinin ardından tam 11 yıl geçmiş, bu süreçte sadece 3 şampiyonluk alınabilmiş, sportif ve idari başarısızlık süreklileşmişti. Yeni olarak, elde sadece bir stat vardı. O konuda da başarılı olunmuş muydu, tartışılır. Ali Sami Yen'in bulunduğu alandan, yatırımcıların bugün kazandığı para, Toki'nin TT Arena için ettiği masrafın iki buçuk katı, ki, bu, projelere göre daha da artacaktır. (Ve üstelik, Usta, Arena'nın açılışındaki ısıklanma hadisesinden kaynaklı, Gs'ye fena öfkelenmiş ve sıcaklığına, Arena'nın mülkiyeti devlete aittir, gibi uyarıları

dile getirmiştir.)

Aynı dönemde ise, Fenerbahçe'nin son şampiyonluğunun hemen ardından, 3 Temmuz süreci başladı; operasyonun hedefinde Aziz Yıldırım ve ekibi vardı. Başkan derhal tutuklandı. Beşiktaş her zamanki gibi kötüydü. Galatasaray ise, yeni stadi, yeni yönetimi, yeni kadrosu ile yeni bir çıkışa hazırdı; Ünal Aysal pek gönüllü olmasa bile, Terimsever ve garantici yöneticilerin ısrarı ile, Fatih Hoca, şimdilik, son kez Gs'nin başına getirildi. Böylece, yeni yönetim, bir anlamda 2 yılını garantiye aldı; çünkü, Fatih Terim'den daha iyi bir seçim olamazdı. Terim de can-ı gönülden istenmediği yere, sırf hatır için geldiğinden, başarısız olsaydı bile, tepkilerden kısmen azade olacaktı. Karşılıklı bir psikolojik harpti aslında yaşananlar. Bu iki yıldaki büyük başarılar ise, suni dengeyi bozdu; Ünal Aysal, etrafındaki Liseci ekibe rağmen, Hoca'ya ısınmış ve kendisini desteklemiş; Hoca da Aysal'a zaman zaman gönül koysa bile, iş uzamamıştı. "Eleman krizi" bile büyük bir vakarla atlatılmıştı.

Gs'nin bu iyi durumu, yeniden toparlanışı, Avrupa'ya üst perdeden dönüşü ise, futbolu yönetenler ve futbolu izleyenlerce, yeni planların yapılmasını beraberinde getirdi. Arena açıldığından bu yana, seyirci eski taşkınlığından uzaklaştı, futbolcular serserilikten istifa etti, Aysal sayesinde kulüp biraz biraz profesyonelleşti; özetle, dışarıdan görünen kısmı tabii, herkes işine baktı. Pis işlerin adamı olduğunu cümle âlemin bildiği Aziz Yıldırım ise, boş durmadı. Şike operasyonunun başladığı dönemdeki tartışmaları dikkatle izledi ve muhalefetini buradan üretti. Kemalist, sol-sosyalist camiada üretilen teze sarıldı. Bu tez, devlet kurumlarını ele geçiren ve devleti gerici bir paradigma ile dönüştüren Fethullah Gülen Cemaati'nin futbola da el attığı ve işe Fenerbahçe'den başladığı idi. Zira Fb, Kemalist kökleri olan, sol siyasi görüşe mensup taraftara sahip, ilerici bir kulüptü. Yıldırım ve ekibi, futboldaki Cemaat operasyonuna direnecek güç ve karakterde olduğundan, bir an evvel ipleri çekilmesi gereken bir konumdalardı. Bu böyle uzayıp gidiyor. Bununla ilgili daha pek çok klişe cümle yazılabilir. (*Aydınlık, Odatv, sol* gibi şabloncu yayınlar, iki yıldır, bu tip safsatalar ile dolu.)

Bu yöndeki görüşler ise, aslına bakılırsa, bir tespit değil temenni idi; geriye dönüp sürece bakılırsa, bu, görülecektir. Fb yönetiminin "ilerici" olduğu, takımda "dinci"lere yer vermek istemediği, bu yüzden de hedef seçildiği görüşünden hareketle, taraftar, özellikle oyu binde sifra yakın "kifayetsiz-müptezel" odaklarca yönlendirildi. Oysaki taraftarın olaylara tepkisi, siyasi değil duygusal; bilinçli değil saldırgancaydı. Neler yapmadılar ki; 2011'de Kadıköy'de şampiyonluğu Gs alınca stattaki olayları dışarı taşıyıp polis arabalarını yakacak kadar da ileri gittiler. Oysaki İşçi Partisi ve *Aydınlık* neler hayal etmişti bu başıbozuk kalabalıklar için; Akp'nin kaldırma girişimine cevaben, Şükrü Saracoğlu'nda 50 bin kişi, hep bir ağızdan Gençliğe Hitabe'yi okuyacaktı; ama olmadı vs. Komikti her şey ve herkes. Fb yönetiminde (F-)Ülkerler, Kiğililer, (Ak)Şahenkler vardı; ama pek çok Kemalist, sol-sosyaliste göre Fb, Aziz Başkan önderliğinde gericiliğe direniyordu.

Tabii, az evvel de söylendi, Yıldırım bu tezlere siyaseten değilse bile mecburen sarıldı; ama açıkça, bize yapılan şudur, diyemedi. Metris'te Cüppeli Ahmet'le dostluk kurup Fb maçlarından evvel takımına dua ettirdi, her şeyi açıklayacağım yollu iddialı demeçler verip dikkatleri davaya çekti, uzaktan kumanda ile kulübü yönetmeye devam etti. O gün gelip de ilk duruşmaya çıktığında ise, bütün beklentileri boşa çıkarıp saçmaladı; suçsuzluğunu ispatlayabilmek için Gs'nin asıl şikeci olduğunu iddia etti. Sonrasında, yakın dostu Cüppeli'nin yolunu izledi, Hoca Efendi ve örgütüne zerrece laf etmeyip dikkatleri başka yöne çekmeye çalıştı; ilgili odaklar, mesajı alan Aziz Yıldırım'a son bir şans tanıyıp ceza aldığı halde kendisini salıverdiler. Altı buçuk yıl hapis cezası ve futboldan süresiz menden oluşan karar Yargıtay'a gitti ve halen onanmadı. Yakın dönemin büyük ve kritik davalarında, tutuklular hüküm giymeden yıllarca yatarken, Aziz Yıldırım ve diğer şike davası sanıkları, ceza alıp serbest kaldılar. Ortada bir tuhafılık değil kasıtlı bir uygulama var. Şu an süreç devam ediyor; ancak Yıldırım'ın manevraları da öyle. Gelecekte Fb'nin emanet edileceği Emre Belözoğlu'nun devre arası apar topar getirilişi bunların en önemlisidir. Aykut Kocaman'la tartıştığı için ipi çekilen Alex gönderildi, aynı Kocaman'ı dövmeye yeltenen Emre geri getirildi. Tff eleştirileri azaldı, yabancı olayında hatta, Tff desteklendi, Yıldırım Demirören üzerinden Akp ile köprüler sağlamlaştırıldı.

Buraya gelmişken, söylenecek şey şudur ki, Fb'ye yönelik bir operasyon, evet yapıldı; ancak, bunun bir komplo olduğunu kimse söyleyemez. Eski Türkiye egemenlerinin Fb yönetiminde etkin olduğu, Oyak üzerinden Tsk ile bağ kurulduğu doğrudur; Cemaat'in ve iktidara yakın para babalarının Fb içinde rahat hareket edemediği de öyle; fakat, bunların hiçbirisi Aziz Yıldırım ve çetesinin masum olduğunu göstermiyor. Fb'nin, futbolu az çok izleyen herkes bilir, şaibesiz işi yoktur. Hakem hataları, oyunun kaderini değiştiren olaylar, elle atılan goller; hep bu takımın maçlarında görülür. Bununla

beraber, Gs'nin 97'den bu yana gösterdiği başarı ile Fb, sportif olarak geride kalmıştır. Ve zavallı Fb seyircisi, harcanan yüz milyonlarca Dolara rağmen gelmeyen başarıyı Gs'ye yüklenerek, Gs'nin kirli işler yaptığını zannederek yaşıyor. Şike davası esnasındaki ses kayıtları, itiraflar, saçma savunmalar da gösterdi ki, Aziz Yıldırım bir çeteci ve şikecidir. Fb de, bu belayı başından atmadığı sürece, Başkan'ın pisliğini sırtlanmaya devam edecek.

Enteresan olan, daha doğrusu bu kadar netken görmezden gelinen ise, Akp'nin bu sürece ilişkin bakışıdır. 3 Temmuz ertesinde birkaç vekilin yorumları dışında, iktidar partisi, buraya hiç ama hiç müdahil olmadı. Çünkü, Cemaat'le açıktan çarpışmayı göze alamayan Fb, çareyi Usta'ya yanaşmakta buldu. (Fb tribünlerindeki Gezici seyirciler bu işi bozacağa benziyor!) Tabii bu yanaşma, el etek öpme şeklinde olmadı. Gerek yönetimi farklı sermaye gruplarına açma, gerekse de doğrudan Akp'ye laf etmeme şeklinde gelişti. Nitekim, bunların tamamı yetersiz. Usta, bununla yetinecek biri, kesinlikle değil. Ama, Aziz Başkan'ın Cemaat'in hedefinde olması, kendisini birazcık sempatikleştirdi. Nitekim, son iki üç yılda, Cemaat ile Akp arasındaki "soğuk savaş"ta, Fb ve Yıldırım, mücadele alanlarından birine dönüştü ve Başkan'ın doğrudan çöpe atılıp atılmaması kararı, bu odakların güç gösterisi nedeni ile, derhal verilemiyor. Türkiye Cumhuriyeti'nin 26. Genelkurmay Başkanı'nın dahi sahtecilik yapılarak müebbetle cezalandırıldığı bir ülkede, Aziz Yıldırım'ın üç günlük ömrü var; o yüzden bu şikeci çete ve yandaşlarının söyledikleri, tamamen laf ebeliğidir.

Tff, Fb'yi kurtarmak için, elli takla atsa da Uefa bu konunun peşini 2 yıldır bırakmadı. Fb o gün, küme düşürülseydi hem kulüp temizlenecek hem de adalet yerini bulacaktı; ama Usta'nın gözdesi Yıldırım Demirören, iktidarın bu konuda her istediğini yaptı ve Türk futbolunu uluslararası sahada lekeledi. Kendisi bir kukladır ve adını anmaya dahi değmez. İcraatlarının günahını ödemesi mümkün değildir.

Yakın zamanda, eski Ts Başkanı Sadri Şener, 2011 yılı şampiyonluk kupasını alabilmek için, Demirören'le defalarca görüştüğünü, Tff Başkanı'nın kendisinin yapabileceği hiçbir şeyin olmadığını anlattığını söyledi. Açıktır; Trabzon'a kupayı verilmeyen Usta'dır, Çarşı üzerinden Bjk'ye yüklenen Usta'dır, ve şimdi geliyoruz, Fatih Terim'i Gs'den koparan da Usta'dır.

Usta, ıslıklanma hadisesini hiç unutmadı, unutmayacak; üstüne, Fb'yi Cemaat'e karşı savunmak durumunda ve kendisi de bu takımın taraftarı. Her konuda olduğu gibi, yeni Türkiye'de futbol da yenilemek için çalışıyor. Sadece futbol değil, sporun her dalında büyük yatırım ve uygulamalar yaptırıyor. Olimpiyatları alma yolunda dahi bizzat çaba sarf ediyor. Ve Türk Milli Takımı'nın son 1 yıldaki gerileyişi, kendisini çok rahatsız ediyor. Bölgede ve dünyada söz sahibi olma heveslisi bir iktidara, böyle aciz bir takımı yakıştıramıyor. Gülcü Abdullah Avcı'ya verilen krediyi fazla buluyor. Sonuç; yeni yönetimi ile Avrupa'nın sayılı takımlarından olacak Gs'ye kanca takılıyor, Türkiye'yi ancak Fatih Terim adam edilebilir, deniyor ve "usulen" bir izinle Hoca ile görüşme yapılıyor. Her şey böyle başlıyor ve ıslığın intikamı, ıslıklayanlardan değil, Gs'den alınıyor.

Tff, istediği teknik adamı, kulübüne sormadan transfer edebilme hakkına sahip. Böyleyken, Fatih Hoca'nın dışında hiç kimse bu operasyona engel olamazdı. Onun da engel olma gibi bir derdi yoktu. Talebin Usta'nın geldiğini gayet iyi biliyordu. Devletle iyi geçinmese buralara kadar gelemeyeceğini de! Kendisinin yakın dostu olan ve bir dönem bu ülkenin kaderinde dair söz sahibi Mehmet Ağar bile hapse atılmışken, "Adanalı Fatih" ne diyebilirdi ki; Gs ile Avrupa şampiyonluğuna giden bir yola çıksa ve buna çok yaklaşılsa bile, korku daha gerçekçiydi onun için. Avrupa'da başarılı, Türkiye'nin çok üstünde, gerçek anlamda bir burjuva olan ve vizyonu gereği Usta'nın dümen suyuna girmeyi aklından bile geçirmeyecek Ünal Aysal'ın diplomatik reddiyesine katkı sunmak aklından dahi geçmezdi Sinyor Terim'in. Kendisi bu anlamda korkak ve akıllıdır; Gezi olaylarına şahsi destek sunacak kadar cesur bir Başkan'ın aklına uymak, futbol kariyerini belki de bitirecektir ve bunu görmüştür. Kaçmıştır.

Geçen iki yılda, Aysal ve ekibinden hazzetmese de Gs'yi omuzlayan Fatih Hoca; Fatih Hoca'yı otantik bulsa da ona katlanan Aysal arasındaki didişme, laf dalaşı, imalar hep vardı; o yüzden, merkez medyanın yaydığı iddialara ancak sıradan futbol seyircisi inanır. Başkan'ın mesajına Hoca cevap vermemiş-miş. Bu tip küçük şeyler, emin olun, iki yılda elli kez yaşanmıştır. Kaldı ki, 72 yaşındaki bir adamın takımın antrenörüne sms atması, antrenörün cevap yazmaması ne kadar da enteresan! Liseli çocuk mu bunlar; cep telefonu ile iletişiyorlar?

Her şeye rağmen, Başkan Ünal Aysal, üzerine düşeni yaptı. Tff ve Usta'ya cepheden direnmek zor,

topu Fatih Hoca'ya attı; Terim'in doğum gününde, yine söylüyorum 72 yaşındaki adam, sürpriz yapıp sözleşme uzatma teklifinde bulundu. Sinyor ise, kamuoyu önünde, Başkan'ın façasını bozdu, birileri istedi diye imza atmam, dedi. Birileri dediği kulübün 1 numaralı ismidir; Gs bu kadar basit bir oluşum mu ki, başkanı antrenörünce basın toplantısında azarlansın?.. Fatih Terim tamamen amatörce ve Adanalı gibi davrandı, ayıp etti. Kendisine iki yılda çok yanlış yapılmış olması muhtemel, kızmakta haklı; ancak mademki Gs, onun hayatı ve bugüne dek hep sustu, yine susmalı ve işine bakmalıydı. Ancak işte, böyle bir derdi yoktu. Usta'nın dediğini yapacak, dört maçlık değil, dört seneliğine Milli Takım'a gidecekti, işin içinden çıkamıyordu, bırakıp gitti densin istemiyordu; kendini kovdurdu. Özeti budur.

Fatih Hoca, üçüncü kez Gs'den ayrıldı. Merkez medyanın hurafeleri ile, yine masum, mağdur olarak ayrıldı hem de. Daha gittiği saat, Terim yine ve daha güçlü gelecek, lafları sokağa saçıldı. Kalbi Gs'de kalmıştır; ama akıllı git dedi. 25 yıllık Kongre üyeliği, 13 yıllık topçuluğu ve 38 yıllık Galatasaraylılığı kendisi ve bizim için gururdur ve hiç tartışmaya gerek yok, Türkiye'nin en iyi teknik direktörüdür. Yolu açık olsun.

Gs Başkanı Ünal Aysal, yönetimdeki Akp yandaşlarını Haziran'da temizledi, hep devletçi olduğundan hep korkak Fatih Terim'i gönderdi; önemli işlerdir. Ultraslar denilen taraftar grubunun yönetimine çöreklenmiş gerici unsurları da ilk fırsatta tasfiye edecektir, eminim. Ama bu elzem değil; taraftarı siyaseten ayrıştırmanın kimseye yararı olmaz. Mancini hamlesi çok yerindedir. Avrupa takımı olmak hedefine, Avrupa'da olanlarla gidilir. Müzede eksik olan tek kupa, İstanbul'a artık gelecek; muhakkak gelecek.

Son olarak, Tugay Kerimoğlu, Mancini'nin yardımcısı olarak Gs'ye dönüyor, hem de Tff'deki görevinden istifa ederek!.. Tugay, Türkiye'nin çok üstünde futbol oynayan, seyirciyi coşturan goller atan, klas çalımlar atan ve çok formda bir "eleman"ken; Terim'in kendisini kulübeye mahkûm etmesine isyan edip yetiştirdiği takımını bırakıp gitmek zorunda kalmıştı ve artık nihayet dönüyor. Eğer ki işler yolunda giderse, Mancini'nin ardından, takımın emanet edileceği kişidir.

Ne olursa ve nasıl olacaksa olsun, son söz: *"Bir de saman sarısı / Bir de özlem kırmızısı..."*

Alp GİRAY

iletisim@politikadergisi.com [2]

Yorumlar

- [Güncel](#) [3]
- [Diğer](#) [4]

Kaynak URL (04/05/2024 - 09:04 tarihinde yazdırıldı):

<http://politikadergisi.com/okur-makale/bir-siyasi-operasyon-olarak-fatih-terimin-galatasaraydan-koparilmasi>

Bağlantılar:

- [1] <http://politikadergisi.com/pd-uye/alpgiray32>
- [2] <mailto:iletisim@politikadergisi.com>
- [3] <http://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/guncel>
- [4] <http://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/diger>